

LUTHEROVA DEKÁDA 2012

Zákon a evanjelium

2. Suma evanjelia

„Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“ (J 3, 16)

Ako by sme reagovali, ak by sa nás niekto spýtal o čom je vlastne Biblia alebo čo vlastne hovorí Nová zmluva? Vedeli by sme stručne a výstižne odpovedať? Vedeli by sme obsah 27 novozmluvných biblických kníh zhrnúť do jednej vety? Každý sa o to môže v duchu sám pokúsiť, no je otázne, ako budeme úspešní. Dnes totiž ľudia hovoria veľa a zoširoka, sme zavalení slovami, pričom v tom množstve slov nám neraz unikne skutočný zmysel a sami máme často problém vyjadriť niečo stručne. A tak by sme si možno povedali, že vyjadriť posolstvo Novej zmluvy jednou vetou sa asi ani nedá. Niekto by začal rozprávať o živote Pána Ježiša Krista, niekto o prvej cirkvi, niekto zasa o kresťanskom živote. A predsa máme priamo v Biblii slová, ktoré môžeme označiť za zhrnutie celej Novej zmluvy – za stručné posolstvo – za sumu evanjelia. Sú to slová z evanjelia podľa Jána 3,16, pretože v nich sú zahrnuté tri základné pravdy:

1. Náš život nás odsudzuje na smrť. Asi málokto si to uvedomuje. My sme väčšinou so sebou spokojní, páčime sa sami sebe, a tak si myslíme, že sa automaticky páčime aj Bohu, že On sa díva na všetko rovnako ako my a preto nás vo všetkom pochopí, podporí a dá nám za pravdu. V tom vidíme aj Božiu spravodlivosť, ak v srdci očakávame, že raz sa Boh postaví na našu stranu a pred všetkými vyzdvihne práve nás, naše slová a naše skutky. Často počujeme od ľudí slová: „Nikdy som nikomu neublížil, nikdy som nič zlé neurobil.“ A predsa je pravda iná. Boh nenávidí hriech a my žijeme v hriechu, ktorý nás neraz v živote natoľko strhne, že sa mu poddáme a necháme sa ním ovplyvniť. Potom sa dopúšťame ľahkovážnych vyjadrení, nepriateľských a neláskavých skutkov alebo dokonca vecí, ktoré by sme sami pred sebou najradšej navždy ukryli. Ale pred Bohom ich neukryjeme a nezatajíme ani tie slová či myšlienky, ktoré nás prenikli v hriechu. Boh ich vidí a aj na nás hľadá ako na hriešnych. Nemôže nás pochváliť, nemôže nás vyzdvihnúť, pretože na prísnych a neoblomných váhach večnej spravodlivosti sme jednoducho neobstáli. Či sa nám to páči, alebo nie, sme hriešni a musíme za to zaplatiť večnou smrťou, pretože do Božieho kráľovstva hriech nemá prístup.

2. Boh poslal svojho syna, aby sme nemuseli zomrieť. Situácia sa však mení. Predstavme si sami seba na tých večných miskách spravodlivosti, ktoré pod váhou našich hriechov klesajú k zemi. Bezmocne na to hľadáme a počujeme odkiaľsi výzvu: „Zaplať za svoje hriechy alebo odísť do zatratenia!“ My však nemáme čím zaplatiť, pretože sme sami nevytvorili nič také, čo by Bohu chýbalo. Nemáme žiadnu protihodnotu, nič cenné, čo by vyvážilo ťarchu našich hriechov. Zmocní sa nás zúfalstvo, pretože z pôvodných dvoch možných ciest (zaplatiť alebo odísť do zatratenia) zostala už iba tá horšia. A tu zrazu zaznie hlas kohosi, kto je na našej strane, komu na nás záleží, kto nechce, aby sme zomreli. Zaznie hlas Ježiša Krista, ktorý hovorí: „Ja za neho zaplatím“. A skutočne. Krv, ktorú nevinný a neprávom odsúdený Boží Syn Ježiš Kristus vylial na kríži je dostatočne cenná na to, aby zaplatila za naše hriechy. A tak môžu byť naše hriechy zmazané. Nie preto, že by sme sa o to zaslúžili ale preto, že sa o to zaslúžil On – Ježiš Kristus a Jeho zásluhu pripísali nám rovnako, ako keby nám vo futbale spoluhráč pripísal góly, ktoré strelil sám. Tu sa deje ten zázrak, ktorý je hlavným dôvodom našej radosti i kresťanskej viery. Nemusíme totiž zomrieť naveky, lebo krv Ježiša Krista nás očisťuje od každého hriechu (1J 1, 7) a to je dostatočný dôvod na to aby sme sa radovali a Pána Ježiša, nášho Záchrancu sa stále pevne pridržali.

3. Boh to robí z lásky. Ak už v úžase zastaneme nad tým zázrakom, ktorý sa deje s našou dotieravou hriešnosťou, ostáva posledná otázka – prečo to vlastne Boh robí? Prečo Pán Ježiš zomrel na

kríži hoci bol nevinný? Prečo nám z toho pripisuje zásluhy, hoci od nás nič nepotrebuje? Prečo sa nás pri súde zastáva, hoci Mu za to nič nemôžeme dať? Odpoveď je fascinujúca – z lásky. Pretože sme Božie deti, ktoré stvoril, daroval im život i celú zem a nikdy ich neprestal milovať, hoci sa na Neho vykašľali. Pretože sme Jeho deťmi, s ktorými chce žiť večne v nebesiach. Pretože Mu nepôsobí radosť pohľad na našu vydesenú tvár, keď si konečne uvedomíme, po akej zlej ceste sme kráčali, a keď vidíme, kam nás naša cesta vedie, ale chce vidieť v našich očiach radosť z pravých hodnôt života. Záleží Mu na nás, chce byť s nami, miluje nás. Preto poslal svojho Syna na zem, preto Ho poveril tou ťažkou úlohou – prijať nespravodlivé obvinenie, ba i trest, a umrieť, preto dopustil, aby svätá krv Jeho Syna bola vyliata na kríži, aby sme my nemuseli naveky zahynúť, ale v okamihu, keď zastaneme pred večným súdom, bol tu niekto, kto by vedel vydať protihodnotu za naše hriechy. Na to všetko Boh pamätal a pripravil pôdu, aby sme sa nemuseli báť, ale aby sme sa na večný život s Ním mohli tešiť.

Toto je základné posolstvo Novej zmluvy. Hľa, ako sme videli, možno ho vysloviť jednou vetou z evanjelia podľa Jána 3, 16. Všetko ostatné, čo čítame v Biblii, sú síce nádherné, ale už iba doplnujúce informácie, ktoré nám umožňujú dozvedieť sa viac o našej hriešnosti, o Božej láske a o Božom konaní pre našu záchranu. Poznávejme Písmo a spoznáme pravdu, ktorá nás vyslobodí (J 8, 32). Nie vovedie do strachu či depresii, ale do radosti z poznania, že nás láskavý Boh už teraz miluje a zachraňuje.

Štefan Kiss